

Therapie met assistentie van dieren

Toepassingen in het Vlaamse Zorglandschap

L. Meers^{1,2}, G. Lievens¹, S. Molenberghs^{1,3}, A. Vos¹, F.O.Ödberg²

Contact: info@therapiemetdieren.be

Website: www.lerenmetdieren.be

“*Therapie met Assistentie van Dieren*” (TAD) klinkt vele bekend in de oren. Maar wat verstaat men er eigenlijk onder? Diverse studies geven aan dat de term waarschijnlijk voor het eerst gedefinieerd werd in de jaren '80 in de Verenigde Staten op basis van inhouden die zorgverleners verbonden aan hun eigen TAD programma. Tot 2004, een moment waarop de populaire pers reeds herhaaldelijk melding maakte van positieve TAD effecten in Vlaanderen, bestond er nog geen vergelijkbare studie die naging wat onze zorgverleners --werkzaam in het TAD veld-- onder deze term verstonden.

De eerste resultaten van een follow-up onderzoek, uitgevoerd aan de Universiteit Gent tussen 2003 en 2011, toonden aan dat in Vlaanderen de Amerikaanse term vaak zonder enige inhoudelijke betekenis leek overgenomen te zijn. De consequentie van deze werkwijze was o.a. dat men de zekerheid verloor omtrent de term “therapie”. Deze werd vaak ten onrechte gebruikt voor werkvormen die niets met therapie te maken hadden. Sterker nog, de eerste resultaten gaven aan dat een meerderheid van TAD projecten geleid werden door zeer gemotiveerde dierenliefhebbers. Zij wilden niets liever dan hun dierenliefde delen met cliënten en verwachtten hiervan zelfs therapeutisch effect. Vaak beschikten zij niet over een therapeutische vooropleiding (bv. fysiotherapie, psychotherapie, ergotherapie, ...). Het was dan ook niet zelden dat deze goed bedoelde initiatieven er niet in slaagden om tegemoet te komen aan de zorgvraag van hun cliënten of omgekeerd dat men de noden van het ingezette dier compleet passeerden door een antropomorfistische houding. Het spreekt voor zich dat dieren die ingezet worden in TAD enkel een meerwaarde kunnen hebben indien zij zich goed voelen in de situatie waarin ze worden tewerkgesteld.

Tenslotte zien we dat de huidige wetenschappelijk inzichten omtrent TAD zelden doorstromen naar het zorgniveau waarbinnen ze verder zouden kunnen groeien en op die wijze een onderwerp kunnen vormen voor verdere wetenschappelijke studies. Op basis van o.a. deze inzichten, werd er in de afgelopen jaren een opleidingsmodel ontwikkeld van waaruit geïnteresseerden leren hun eigen TAD project te ontwikkelen en te evalueren zodat men het niveau van de vaak cultureel geïnspireerde methodieken, receptenboeken en filosofische hypothesen overstijgt. Als alternatief zien we een groei van TAD concepten die bij voorkeur opgezet worden als een cyclisch project dat men laat aansturen door de competenties van de TAD organisatoren, de levenscycli van de dieren en de therapeutische noden en vooruitgang van de cliënten.

Met dank aan...

De wetenschappelijk studies waaruit bovenstaande conclusies werden gedistilleerd zijn uitgevoerd tussen 2004 en 2011 door medewerkers van het Laboratorium voor Ethologie (UGent). Ze werden hierin financieel gesteund door het Equine Research & Welfare Fund (ERWF) van de Stichting Prins Laurent. De integrale studies zullen in de loop van 2011 gepubliceerd worden. Het verloop hiervan kan geconsulteerd worden via www.aatbelgium.org of www.lerenmetdieren.be

